

τῆς εἰμαρμένῃς τοῦ ἀνθρώπου, ἀποκαλύπτεται ἐνίοτε εἰς ἀνήσυχον ψυχὴν, φεύγει τὸ φῶς.

Πάραυτα δὲ ἐπὶ τινος τῶν ὑψηλοτέρων βαθμίδων ἀκούεται φωνὴ λέγουσα. — Ἰδὲ, ἰδὲ Τιμόθεε, οἱ πελαργοὶ τοῦ Ἰδύκου. Καὶ ἐν ταύτῃ νέφος ἐφάνη διαβαῖνον τὸν κυκνοῦν οὐρανόν, καὶ εἶδον πλῆθος πελαργῶν ἱπταμένων.

Ἰδύκος! τὸ ὄνομα τοῦτο ἀνανεοῖ τῆς λύπῃς τῶν θεατῶν, οἱ δὲ ἐξῆς λόγοι ἱπτανται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα. — Ὁ Ἰδύκος, τὸν ὁποῖον χεὶρ φονέων κατέβαλε, καὶ τὸν ὁποῖον ἐκλαύσαμεν. Τίς ὁμιλεῖ περὶ αὐτοῦ; ὁποῖα σχέσις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν πελαργῶν τούτων;

Καὶ αἱ ἐρωτήσεις διπλασιάζονται· θλιβερόν προαίσθημα ταχέως καταλαμβάνει πάντων τὰ πνεύματα. — Προσεξάτε, ἀνέκραξε τὸ πλῆθος, εἰς τὴν δύναμιν τῶν Εὐμενίδων. Ὁ ποιητὴς θὰ λάβῃ ἐκδίκησιν· ὁ φονεὺς ἐπροδόθη ἀπ' αὐτοῦ. Συλλάβετε ἐκείνον, ὅστις ὁμίλησε περὶ τοῦ Ἰδύκου· ἄς δικασθῇ.

Ὁ εἶπων τοὺς ἀσυνέτους ἐκείνους λόγους ἠθέλησε νὰ τοὺς ἀναχετίσῃ, ἀλλ' ἦν πολὺ ἀργά· τὰ ὠρὰ χεῖλη του, ἡ ἐκπληξίς τοῦ προσώπου του προδίδουσι τὸ ἐγκλημα του. Ἀποσπᾶται τῆς ἐδρας του, σύρεται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ· ἡ σκηνὴ μεταβάλλεται εἰς δικαστήριον, ἡ δὲ ἐκδίκησις καταφθάνει τὸν φονέα.

Η ΜΕΤΑΞΥ ΑΛΛΟΦΥΛΩΝ ΖΩΩΝ ΑΓΑΠΗ Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ

Περιπατῶν τις ἐν Λονδίῳ, παρατηρεῖ συχνὰ ὄχλον συσσωρευμένον περίξμεγάλου κλωβίου περιέχοντος διάφορα εἶδη ζώων, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ φυσικῇ αὐτῶν καταστάσει, διαμάχονται ἀλλήλους ἀδιαλλάκτως. Οἶον αἰλουρον, περισσότερὰς, μῦς, λαγίδια, γλαῦκας, κανάρια καὶ τὰ τοιαῦτα. Οἱ ἐκθέτοντες οὗτοι εἰς τὸ δημόσιον τὰς τοιαύτας συλλογὰς ἐν τῷ αὐτῷ κλωβίῳ, ὀνομάζουσιν αὐτὰ εὐτυχεῖς οἰκογενεῖας, ὡς ἐκ τῆς εἰρήνης καὶ ἀγάπης μεθ' ἧς πάντα συζῶσι ἐπὶ τὸ αὐτῷ. Τί φέρει τὴν τοιαύτην μεταξὺ ἀντικειμένων φύσεων ἁρμονίαν; ἡ ἀγάπη. Τὰ ζῶα περιποιῶνται ἀτομικῶς μετὰ μεγάλῃς ἀγάπης παρὰ τῶν κατεχόντων αὐτὰ, καὶ ἀνατρέφονται, ἐπ' ἐλπίδι κέρδους τινός, νὰ διαγῶσι μετὰ πρῶως καὶ ἡπίως. Διὰ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς καὶ περιποίησεως τὰ πτηνὰ συνηθίζουσι νὰ κάμνωσι περιεργότατα πράγματα. Φέρομεν κατωτέρω παράδειγμα παιδὸς τινος, θυνηθέντος νὰ διεγείρῃ εἰς ὕψιστον βαθμὸν τὰ αἰσθημα τῆς ἀγάπης εἰς ζῶα τοιαῦτα.

Ὁ Φραγκίσκος Μιχέλου ἦτον ὁ μόνος υἱὸς τέκνονός τινος, κατοικοῦντος εἰς τὸ Τέμπιον, πόλιν τῆς νήσου Σαρδηνίας. Εἶχε δύο, νεωτέρους αὐτοῦ, ἀδελφὰς· κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ ἐπυρπολήθη δυστυχῶς ἡ οἰκία των, καὶ ἐν αὐτῇ ὁ γέρον πατὴρ αὐτοῦ, ἡ λοιπὴ οἰκογένεια ἔμεινεν εἰς ἄκραν ἐνδειαν ἐνεκα τοῦ δυστυχήματος τούτου. Ἐπορίζετο δὲ τὸν ἐπιούσιον αὐτῆς ἄρτον τείνουσα πᾶσαν ἡμέραν ἰκέτιδας χεῖρας εἰς νοὺς ἐλεήμονας ξένους. Ὁ Φραγκίσκος ἐντρεπόμενος τὰ μετέρχεται τῷ ἄθλιον τοῦ ἐπαίτου ἐπαγγέλμα, πρὸς

διατροφὴν τῆς οἰκογενείας του, καὶ λυπούμενος νὰ βλέπῃ τὴν μητέρα του καὶ τὰς ἀδελφὰς του νὰ τήκωνται ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν του, ὑπὸ τῶν δεινῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, ἐσυλλογίζετο πᾶσαν ἡμέραν νὰ ἐφεύρῃ ἐντιμὸν τινα τρόπον δι' οὗ νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὴν ἐπενόησιν λοιπὸν καὶ ἔλαμψε τὸ ἐξῆς μετὰ δυσκολίας. Κατεσκεύασεν ἐκ καλαβίων μέγα κλωβίον κατάλληλον πρὸς ὑποδοχὴν στρουθίων· ἐλθούσης τῆς ἀνοιξέως, ὑπῆγεν εἰς τὰ πλησιόχωρα δάση τοῦ Τεμπίου καὶ ἔμαθε τὰς φωλεὰς τῶν διαφόρων πτηνῶν, διὰ τῆς εὐκινήσιας λοιπὸν καὶ ἐπιτηδεύοντος αὐτοῦ πηδῶν ἀπὸ δένδρον εἰς δένδρον συνέλεγεν ἐν καιρῷ τοὺς νεοσσούς, καὶ βάλλων αὐτοὺς εἰς τὸ κλωβίον τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα, μετὰ τῶν ἀδελφῶν του καὶ ἐκεῖ ἐπώλεε αὐτοὺς καὶ ἐκέρδιζεν οὕτω τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐξοδα τῆς οἰκογενείας. Ὁ Φραγκίσκος ἀπορῶν περὶ τοῦ πρακτέου, ἐπενόησε νέαν καὶ πρωτοφανῆ μέθοδον, διὰ νὰ αὐξήσῃ τὰ κέρδη του καὶ ν' ἀπαντῶνται ἐξ αὐτῶν αἱ πολλαὶ τῶν ἀνάγκαι. Ἡ ἀνάγκη εἶναι ἡ μήτηρ τῶν ἐφευρέσεων. Ἐκ τῶν πτηνῶν τὰ ὁποῖα συνελάμβανεν ὁ Φραγκίσκος, τὰ ὠραιότερα ἐφύλαττεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ἀνέτρεφε μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας. Ἐπορμηθεύθη καὶ αἰλουρον τινὰ, τὸν ὁποῖον ἔστοχάσθη νὰ κάμῃ ὥστε νὰ συζῇ μετὰ τῶν εὐνοουμένων τούτων πτηνῶν ἀβλαβῶς. Τοιαύτη εἶνε ἡ δύναμις τῆς ἐξέως, τοιαύτη ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνατροφῆς, ὥστε βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ἔμαθε τὸν θανάσιμον ἐχθρὸν τῶν στρουθίων νὰ ζῇ, νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ καὶ νὰ κοιμᾶται ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῶν, χωρὶς ποτὲ νὰ δοκιμάσῃ νὰ ἐνοχλήσῃ ὅπως δῆποτε κανὲν ἐξ αὐτῶν. Ὁ αἰλουρος ἠνέχετο τὰ μικρὰ στρουθία νὰ παίζωσι μετ' αὐτοῦ καὶ νὰ τὸν πειράζωσι. ποτὲ δὲ οὗτος δὲν ἀνέωθησαν οὐδὲν, οὐδὲ ἤπλωσε ποτε τοὺς ὄνυχάς του εἰς κἀνὲν τῶν συνοίκων του.

Ὁ Φραγκίσκος κατῴρθωσέ τι περισσότερον· μὴ εὐχαριστούμενος εἰς τὸ νὰ ζῶσι μόνον εἰρηνικῶς πρὸς ἀλλήλα τὰ ἑτερογενῆ ζῶα του, ἐδίδασκε τὸν αἰλουρον καὶ τὰ πτηνὰ νὰ παρασταίνωσιν εἶδος ἀγῶνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξετέλει ἕκαστον τὸ μέρος του. Ἡ διδασκαλία αὕτη τοῦ ἐπροξένησε πολλὸν κόπον, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπιμονῆς του κατῴρθωσε τὸ ποθοῦμενον, καὶ ἕνα ἕκαστον τῶν ζώων τούτων, ἔμαθε νὰ ἐκπληροῖ τὸ χρέος αὐτοῦ με ἐτοιμότητα. Ὁ αἰλουρος ἐδιδάχθη νὰ σχηματίζῃ διὰ τοῦ σώματός του κύκλον, θέτων τὴν κεφαλὴν του μετὰ τῶν ποδῶν του, καὶ νὰ ὑποκρίνεται ὅτι κοιμᾶται βαθέως· τότε ἠνοίγετο τὸ κλωβίον καὶ τὰ μικρὰ πανοῦργα πτηνὰ ὠρμούσαν κατ' αὐτοῦ καὶ ἐπροσπάθουν νὰ ἐξυπνήσωσιν αὐτὸν, κεντοῦντα αὐτὸν διὰ τοῦ ῥίγχους των· ἔπειτα διηρῶντο εἰς δύο μέρη καὶ περιπτάμενα προσέβαλον αὐτὸν ἀμφοτέρωθεν, κεντοῦντα τὰ μὲν τὴν κεφαλὴν, τὰ δὲ τὴν ῥίνα αὐτοῦ, οὗτος δὲ προσποιούμενος ὅτι ἀναισθητεῖ εἰς τὰς ὀρχήσεις των δὲν ἐκινεῖτο παντελῶς· ἄλλοτε ἐξηπλώνετο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κλωβίου, καὶ ἤρχιζε τὸν μουσικὸν ῥοχασμὸν τοῦ μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ ἀναπαύσεως· τὰ πτηνὰ ἐκάθηντο εἰς τὴν ῥάχιν του καὶ ὡς στέφανος κύκλω τῆς κεφαλῆς του κεδαδίζοντα, ὡς νὰ εὕρισκοντο εἰς σκιερὸν καὶ ἡσυχον δάσος.

Ἡ θεὰ ἐνδοφάπταλτρίχου καὶ ὠραίου αἰλουροῦ ἡρέμα καθημένου ἐν τῷ μέσῳ κλωβίου πτηνῶν ἦτο τόσοσιν νέον καὶ ἀπροσδόκητον πρᾶγμα, ὥστε, ὅτε ὁ Φραγκίσκος ἐπαρουσίασεν αὐτὸ εἰς μίαν πανηγυρίαν ἐμπορικὴν τῆς Σούσαρς, περιεκυκλώθη ἀμέσως ὑπὸ πλῆθος θαυμαζόντων θεατῶν. Ἡ ἐκπληξίς αὐτῶν ὑπερέβη πάντα

δρον, όταν ἤκουσαν τὸν Φραγκίσκον νὰ καλῇ κατ' ὀνομα ἐν ἑκαστον τῶν παιδαγωγημένων παρ' αὐτοῦ πτηνῶν, καὶ εἶδον ὅτι ἑκαστον προσκαλούμενον ἐπέτα ταχύτατα ἐπάνω του, καὶ ὅτι ὅλα ἐκάθησαν εὐχαριστήματα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τῶν βραχιόνων καὶ τῶν δακτύλων αὐτοῦ. Ὑπερευχαριστηθέντες εἰς τὴν ἀξιοθαύμαστον ταύτην θέαν οἱ περισσώτεροι ἀντέμειψαν γενναίως τὴν ἐπινοίαν του· ὁ δὲ Φραγκίσκος ἐπέστρεψε τὸ ἐσπέρας μετὰ σκιρτώσεως ἀπὸ χαρὰν καρδίας καὶ ἔθεσεν ἐνώπιον τῆς μητρὸς του ποσότητα χρημάτων, ἱκανὴν νὰ περάσῃσι πολλοὺς μῆνας ἀνέτως. Τὸ εὐφυὲς τέκνον ἀνέθρεψεν ἔπειτα μικρὰς τινὰς πέρδικας, μία τῶν ὁποίων ἀφωσιώθη εἰς αὐτὸν ὑπερβολικὰ ἡ κέρδιξι αὐτῇ, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε 'Ροζολέταν, συλλαβοῦσα ἐπανεφέρεν εἰς τὸν κύριόν της ἕνα ὥραϊον κορυδαλόν, ὅστις εἶχε δραπετεύσει ἐκ τοῦ κλωβίου. Ὅτε ἐδραπέτευσεν οὗτος, ὁ Φραγκίσκος ἐλυπήθη τὰ μέγιστα, διότι ἦτον καλὸς ὑποκριτής, καὶ εἶχεν ὑποσχεθῇ αὐτὸν εἰς τὴν θυγατέρα κυρίου τινὸς εὐγενοῦς παρὰ τῆς ὁποίας εἶχον εὐεργετηθῇ ἡ οἰκογενεὶά του. Τὴν ἕκτην ἡμέραν ἀφ' ἧς εἶχεν οὗτος δραπετεύσει, ἡ 'Ροζολέτα, ἡ εὐάγωγος καὶ εὐφυὲς πέρδιξι, ἐφάνη κυνηγοῦσα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὸν περιπλανώμενον δραπέτην πρὸς τὰς πλησίον τῆς οἰκίας φιλούρας καὶ οὕτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὠδήγησε καὶ ἔφερεν αὐτὸν οἴκοι, ὅπου δυσθυμοῦσα ἔθεσεν αὐτὸν εἰς μίαν γωνίαν τοῦ στρουθοροφείου· αὐτὴ δὲ ἐπέτα πλήρης χαρᾶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ οἴκου.

Ὁ Φραγκίσκος ἐνόμιζε πλεον ἑαυτὸν εὐτυχῇ καὶ εὐχαριστημένον, κατορθώσας διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ ἐπιτηδεύσεώς του ν' ἀπαντᾷ τὰ ἐξόδα τῆς οἰκογενείας. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπεσπάσθη αἰφνης ἐξ αὐτῶν ἐκ θλίβεροῦ τινος συμβάντος. Συνέλεξεν ἐσπέραν τινὰ εἶδος μανηταρίων, φυσμένων ἀρθῶνως εἰς τὰς μεσημβρινὰς τῆς Εὐρώπης χώρας· μὴ γνωρίζων δὲ νὰ χωρίσῃ τοὺς θρεπτικοὺς ἀπὸ τῶν φαρμακερῶν, ἔραγεν ἐξ αὐτῶν πολλοὺς, καὶ δηλητηριασθεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ἡμέρας, αὐτὸς καὶ ἡ μικρότερα του ἀδελφὴ, ἀποθάντων εἰς μάτην πάντων τῶν πρὸς ἑαυτοὺς μεταχειρισθέντων μέσων· κατὰ τὸ τρίήμερον διάστημα τῆς ἀσθενείας τοῦ Φραγκίσκου, τὰ πτηνὰ του περιεπύκνωσαν ἀδιακόπως κύκλῳ τῆς κλίνης του· τινὰ ἐκάθητο τεθλιμμένα εἰς τὸ προσκεφάλαιόν του, ἄλλα δὲ ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς κεφαλῆς του ἵπταντο, ὀλίγους θλιβεροὺς ἡχοὺς κελαρίζοντα· ὅλα μάλιστα ἐλάμβανον ὀλίγην τροφήν.

Ὁ θάνατος τοῦ Φραγκίσκου ἐδείξε, κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον, ὅποιον φίλτρον δύναται νὰ διεγερθῇ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ζώων ἐκ τῆς καλῆς περιποιήσεως αὐτῶν. Ὅλα τὰ πτηνὰ τοῦ Φραγκίσκου ἐδείξαν πόσην θλίψιν τοῖς ἐπροξένησεν ὁ θάνατος τοῦ εὐεργέτου των. Πάντα δὲ ὑπερέβη ὡς πρὸς τὴν εὐαισθησίαν ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ Φραγκίσκου ἡ ἀπαρηγόρητος 'Ροζολέτα. Ὅτε ὁ Φραγκίσκος ἐτέθη ἐν τῇ σορῷ, ἡ 'Ροζολέτα περιέπτατο ταύτης ἀδιακόπως, μεχρὶς τοῦ ἐκάθισεν ἐπὶ τέλους ἐπὶ τοῦ ἐπιθήματος αὐτῆς· εἰς μάτην ἐδίωξαν πολλὰκις αὐτὴν ἐκεῖθεν, αὐτὴ πάλιν ἐπέστρεψε καὶ ἐπέμενε εἰς τὸ νὰ συνοδεύσῃ τὸν νεκρὸν μεχρὶ τοῦ τάφου. Ἐνῷ ἐνεσταφίζον αὐτὸν ἐκάθισεν αὐτὴ ἐπὶ τινος πλησίον κυπαρίσου διὰ νὰ παρατηρήσῃ ποῦ τίθενται τὰ λείψανα τοῦ φίλου της, καὶ ἀφοῦ τὸ πλῆθος ἀνεχώρησεν αὐτὴ δὲν ἔφυγεν ἐκεῖθεν πλεόν, ἐκτὸς διὰ νὰ λάβῃ ὀλίγην ἐκ τῆς συγγήθους τροφῆς της εἰς τὸ οἶκμα τῆς μητρὸς του. Ἐν

ὅσῳ ἔζη, ἤρχετο πάντοτε καὶ ἐκάθητο καὶ ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τοῦ πύργου ἐνὸς πλησίον τοῦ τάφου παρεκκλησίου, ἐνθα ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὸν τάφον· καὶ ἐδῶ ἐτελεύτησε τῆς σαρκος περιπόου μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτῆς εὐεργέτου.

ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Ἡ κηδεὶα τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου ἐγένετο τὴν 2 τοῦ τρέχοντος εἰς Κλαρεμόντιον. Μεταφερόμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς στήλας τῆς Βυτέρπης τὰ περιεχόμενα, εἰς τὴν Σφ α ἱ ρ α ν τοῦ Λονδίνου.

Τὸ λείψανον τοῦ Λουδοβίκου, Φιλίππου πρώην βασιλέως τῶν Γάλλων, μετεφέρθη σήμερον ἀπὸ τὸ Κλαρεμόντιον εἰς τὸ γοτικὸν παρεκκλήσιον τῆς Βεϊμπρίττε. Μέγα πλῆθος Γάλλων παρευρέθησαν εἰς τὴν ἐπικήδειον τελετὴν· ἀπὸ δὲ τὴν ἐννάτην πρωϊνὴν ὥραν ἡ μεγάλη αἰθουσα τοῦ Κλαρεμόντιου, καὶ πρὸς τοῦτο ἄγουσα· διόδοι ἦσαν πλήρεις ἀτόμων διακεκριμένων ἐπὶ καταγωγῇ, κοινωνικῇ θέσει καὶ προτερήμασιν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ΚΚ. Μαρκεσίος δὲ 'Ρουμινγῆ, πρώην πρέσβυς ἐν Βρυξέλλαις, ὁ Βαρῶνος δὲ Βουσσιέρ, πρώην πρέσβυς ἐν Νεαπόλει· ὁ δούξ Μοντμορενοῦ, ὁ δούξ δε Guiche ὁ κόμης 'Ανατόλιος Μοντεσκιού, ὁ κόμης δὲ Ζαρνὰν, οἱ πρέσβεις τοῦ Βαλγίου, τῆς 'Ισπανίας καὶ τῆς Νεαπόλεως.

Ἀ τὴν ἐννάτην ὥραν καὶ ἡμίσειαν, ἐψάλη ἐν τῷ παρεκκλησίῳ νεκρικὴ ἀκολουθία, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ κοινὸν δὲν ἔγεινε δεκτόν.

Τὸ παρεκκλήσιον ἦτον ἐξ ὀλοκλήρου ἐστρωμένον μελανὰ. Εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ ἀνηγείρετο βωμὸς ἐστρωμένος ἐπίσης μελανὰ, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν προσκομιδὴν, ὑπέρκειτο σταυρὸς ἐλεφάντινος λαμπρῶς ἐξοπλισμένος. Ἀμφωτέρωθεν τοῦ βωμοῦ εὐρίσκοντο λυχνοστάται πολυτελεῖς με λαμπάδας ὑπερμεγέθεις.

Ἡ νεκρικὴ θήκη, ἐμπερικλειούσα τὸν νεκρὸν τοῦ βασιλέως, ἔκειτο εἰς τὸ κέντρον περικυκλουμένη, ἀπὸ 24 λυχνίας, καὶ φέρουσα ἐπιγραφὴν τοιαύτην·

« Λουδοβίκος Φιλίππος Α'. βασιλεὺς τῶν Γάλλων, » γεννηθεὶς μὲν ἐν Παρίσις τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1773, » ἀποθανὼν δὲ εἰς Κλαρεμόν, κομητείαν τοῦ Σουβρέν, » ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν 26 Αὐγούστου 1850 ».

Ἐ μετὰ τὴν λειτουργίαν, ἡ νεκροθήκη ἐσηκώθη καὶ ἐκομίσθη ὑπὸ τοῦ δουκὸς δὲ Μοντμορενοῦ, τοῦ στρατηγοῦ Οὐδετώ, τοῦ στρατηγοῦ Βερθόας, τοῦ στρατηγοῦ Δουμάς, τοῦ στρατηγοῦ δὲ Σαβανῆ καὶ τοῦ κόμητος Φριάν, οἵτινες φθάσαντες εἰς τὸ μέρος τὸ καλούμενον White - gate, τὴν ἔθεσαν εἰς τὴν νεκροφόρον ἅμαξαν.

« Ἡ ἐκφορά ὠδήγετο ὑπὸ τοῦ κόμητος τῶν Παρίσιων, τοῦ δουκὸς τοῦ Νεμούρ, τοῦ Πρίγγιπς τοῦ Ζαμβίλλ καὶ τοῦ δουκὸς τῆς Ὠμάλης.

« Ἡ κηδεὶα λοιπὸν ἐβάδιζε προπορευομένης τῆς νεκροφόρου ἅμαξης, ἐν ᾗ ἐμπερικλείετο ἡ νεκρικὴ θήκη, ἀνευ οὐδενὸς στολισμοῦ συμβολικοῦ· ἀλλ' ἀπλῶς μετὰ στοιχεῖα Λ. Φ. ἐστεμμένα.

« Ἡ κηδεὶα ἐπορεύθη τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς Ἐρσχαμ διὰ μέσου χώρας ἐξαισίου, πεφυτευμένης ἐκατέρωθεν ὑπὸ δένδρων, σχηματίζοντων θόλον θαυμασιώτερον τῶν λαμπροτέρων στολισμῶν τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων.

« Ἀπαντες οἱ κατὰ τὴν ὁδὸν λοφίσκοι, ἐκαλύπτοντο